

Prima instanță: V. Chisilița.
Instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna.

dosarul nr. 2ra-1620/15

Î N C H E I E R E

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Petru Moraru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurente, Silvia Boțan, Valentin Pelin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Silviei Boțan împotriva Societății Comerciale „Bucuria” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Silvia Boțan și a fost menținută hotărârea judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău din 12 decembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 28 octombrie 2014, reclamanta Silvia Boțan a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.C. „Bucuria” S.A. cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, prin ordinul nr. 133-k din 06 septembrie 1989 a fost angajată la S.C. „Bucuria” S.A., iar la 06 septembrie 2006 prin ordinul nr. 23-c a fost transferată în calitate de ambalator categoria a II în secția de producere nr. 3.

Menționează reclamanta că, la 12 august 2014 conform ordinului de concediere nr. 215 a fost reziliat contractul individual de muncă din inițiativa pârâtului, pentru absența forțată fără motive întemeiate de la lucru mai mult de 4 ore consecutiv în timpul zilei de muncă.

Consideră reclamanta că, ordinul de concediere nr. 215 este neîntemeiat și urmează a fi anulat deoarece angajatorul a invocat absența nemotivată de la lucru, însă prin cererea depusă a solicitat acordarea concediului anual de odihnă începând cu 02 iulie 2014 până la 01 august 2014. Din data de 01 august 2014 și până pe 05 august 2014, reclamanta a avut dreptul la 4 zile de concediu pentru compensarea

muncii prestate în condiții nocive. În asemenea circumstanțe consideră reclamanta că, nu a lipsit nemotivat de la lucru.

Cere reclamanta Silvia Boțan anularea ordinului de concediere nr. 215 din 12 august 2014 emis de către S.C. „Bucuria” S.A., restabilirea la lucru în calitate de ambalator în secția de producere nr. 3, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 12 august 2015 și până la momentul restabilirii în funcție în mărime nu mai mică de un salariu mediu lunar, conform datelor prezentate de angajator și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 a fost respins apelul declarat de către Silvia Boțan și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 12 decembrie 2014.

La 07 mai 2015, reprezentantul recurente, Silvia Boțan, Valentin Pelin, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului, s-a indicat că recurenta nu este de acord cu decizia instanței de apel, și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurenta că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul recurente, Silvia Boțan, Valentin Pelin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentei Silvia Boțan, Valentin Pelin, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentei Silvia Boțan, Valentin Pelin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Petru Moraru